To, že je herec Jan Jiráň také dobrým muzikantem, je všeobecně známo. Tyto schopnosti potřebuje především k účinkování ve své domovské Ypsilonce, ale mnozí z nás si pamatují také jeho folkařské vystupování ve dvojici s Martinem Stropnickým. Na to po letech navázal vytvořením skupiny, kterou nazval podle čtvrti Rio de Janeira a v ní hrajícího slavného fotbalového klubu, a výsledkem je nejen koncertování, ale také album, které bylo nahráváno od března do října loňského roku a vyšlo ve vydavatelství De Múza. Jmenuje se ***Jan Jiráň & BOTAFOGO*** a obsahuje 17 skladeb, jejichž autorem je až na drobné výjimky Jan. Ten zde hraje na kytaru a flétnu a samozřejmě také zpívá, v čemž mu pomáhá jeho kolegyně z divadla Markéta Plánková, která také obsluhuje akordeon, a další "ypsilonkář" Daniel Švab hraje na kontrabas. Tuto divadelní trojici doplňuje známý jazzový klávesista Zdeněk Zdeněk a perkusista Jan Noha, člen liberecké skupiny Jarret. Hudbu kapely lze asi hodně zjednodušeně charakterizovat jako folk střižený bossanovou, sambou a podobnými rytmy. Ty si spojujeme většinou s plážemi, žhnoucím sluncem a karnevalovými krasavicemi, čemuž odpovídá text písně
Písek
(
Smyslný písek/ s úctou ti vysek/ poklonu ze zvyku/ hledá si cestičku/ přes boky po tričku/ do tvého pupíku/ Maják už bliká/ a romantika/ lepí se na paty/ představy hambatý/ copatý nohatý/ na pláži jen já a ty...
), ale jsou tu i písně vysloveně zimní. Hned ta úvodní se jmenuje
Sněží
a v následující
Veverky létaly vzduchem
se mimo jiné zpívá, že "
Byl vítr padaly vločky/ nebeská klenba spadla/ vánice město napadla/ v podchodech mňoukaly kočky
". Je tu také píseň
Chumelí
, která se nedávno rovněž objevila na albu Havěť všelijaká 2, a píseň o dešti nazvaná
Llueve
, což znamená
Prší
. Tato píseň je totiž, stejně jako
Viejo fuego
neboli
Starý oheň
, zpívaná ve španělštině. To ale není jediný cizí jazyk, který na albu slyšíme. V písni s téměř filozofickým textem od Daniela Davida Mosese nazvané
Paper
se zpívá anglicky, a pak je tu ještě jeden jazyk, u nás asi téměř neznámý. Patří také na americký kontinent, ale ne na jeho jižní část, ale naopak hodně na sever, do Kanady. Jmenuje se odžibvejština a je to řeč Indiánů, s nimiž se členové Ypsilonky setkali při svých divadelních zájezdech. V tomto jazyce tu jsou dvě písně, obě zpívané Markétou, a především na té o ohni, který nikdy nevyhasne, si posluchač uvědomí, jak báječně tato půvabná mladá dáma zpívá. Na

divadelním jevišti si občas zanotuje většina herců, ale tohle je docela jiný případ. Je to po všech stránkách stoprocentní výkon, který Markétě může řada dívek, které se považují za profesionální zpěvačky, jen závidět. Na písničkách zpívaných česky můžeme ocenit i její cit pro text, ať už to je v
Pupínku
nebo v
Tosce
. V té navíc potěší hra s češtinou (
Bloudím ve svém mozku/ prodírám se šedí/ figuríny z vosku/ na mě ztuhle hledí/ Z dálky slyším Toscu/ zpívá o svém smutku/ z mozku mám teď trosku/ z hlavy ptačí budku
), která autora textů Jendu viditelně baví a určitě patří mezi jeho přednosti. K těm se řadí i schopnost vybrat si kvalitní spolupracovníky, lépe řečeno spolumuzikanty, což se mu zdařilo dokonale. Měl asi štěstí, že zpěvačku nemusel dlouho hledat, vždyť s ní "chodí do práce", takže si mohl být jist, že jejich společné duety - například v
Sněží
nebo
Veverkách
- vyjdou právě takto dokonale. Výborným tahem bylo samozřejmě přizvání pianisty Zdeňka, což je nejen zkušený doprovazeč (Vlasta Průchová, Hana Hegerová), ale i perfektní sólista, který se blýskne předehrou k písni
Oči od čaje
, krásnými sóly v
Malé vodní písni
a
Pupínku
, a drobným hudebním fórkem v závěru písně
Llueve
, kde krátce ocituje úryvek dešťového popěvku českého. Pochvalu samozřejmě zaslouží i zbývající dva muzikanti starající se o rytmus, protože právě ve zde použitém hudebním stylu je precizní práce s ním neobyčejně důležitá.

Také po výtvarné stránce je album vydařené. Obal i booklet jsou laděny do modra, k přečtení jsou nabídnuty všechny texty a u těch cizojazyčných i jejich české překlady, najdeme tu několik fotografií všech protagonistů a můžeme si prohlédnout obrazy Antonína Střížka.